

Speranța învierii

Versetul cheie: „Acum, Cristos a înviat din morți și a devenit prima roadă a celor care au adormit.”

1 Corinteni 15:20

Pasaje biblice selectate:

1 Corinteni 15:12-28

Dacă există prima roadă, trebuie să existe și „roade ulterioare”. Logica este evidentă. Raționamentul apostolului Pavel cu privire la înviere este puternic și constituie baza teologică solidă a credinței noastre creștine.

Cristos a înviat din morți – nu într-un sens alegoric. El a înviat literalmente din morți. El însuși a mărturisit: „Eu sunt Cel ce trăiește, și am fost mort, și iată, sunt viu în veci.” (Apocalipsa 1:18). Pentru că El trăiește, speranța noastră pentru viața de după moarte nu este efemeră, ci reală. La fel de sigur cum toată rasa noastră moare în Adam, la fel de sigur toți vor fi înviați în Cristos. „Căci, după cum în Adam toți mor, tot așa, în Cristos, toți vor fi înviați.” 1 Corinteni 15:22

Mesajul lui Pavel către corinteni era în concordanță cu învățătura sa anterioară pe această temă. La Areopag, în Atena, el a ținut una dintre cele mai memorabile predici consemnate în Scriptură. În ceea ce privește învierea, Pavel a declarat că Dumnezeu „a rânduit o zi în care va judeca lumea cu dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit. El a dat tuturor o asigurare în acest sens, înviindu-L din morți. Și când au auzit despre învierea

morților, unii au râs, în timp ce alții au spus: „Te vom asculta din nou cu privire la această chestiune.” (Faptele Apostolilor 17:31,32). Învierea lui Isus oferă asigurarea că tuturor li se va da ocazia să aibă viața veșnică. Dumnezeu „L-a înviat din morți pe Isus, Domnul nostru, care a fost dat în mâinile morții pentru păcatele noastre și a fost înviat pentru îndreptățirea noastră.” (Romani 4:24,25). Învierea lui Isus din morți este temelia îndreptățirii noastre. Este temelia speranței noastre pentru viața de după moarte.

Curios, unii frați din biserica din Corint făceau o afirmație scandaloasă. „Dacă se propovăduiește că Cristos a înviat din morți, cum pot unii dintre voi să spună că nu există înviere din morți?” (1 Corinteni 15:12). Cum se putea ca creștinii să nege doctrina învierii? Erau ei ignoranți? Noi credem că nu. Cei care negau învierea din Corint erau probabil saduchei foarte educați care se convertiseră la creștinism. Secta lor avea o concepție ciudată că nu există înviere!

Pavel a folosit acest fapt în avantajul său când s-a apărut împotriva persecuției din partea iudeilor. „Când Pavel a observat că o parte erau saduchei, iar cealaltă farisei, a strigat în sinedriu: «Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; sunt judecat pentru speranța și învierea morților! Și după ce a spus aceasta, s-a stârnit o ceartă între farisei și saduchei; și adunarea s-a împărțit. Căci saduchei spun că nu există înviere – și nici înger, nici duh; dar fariseii mărturisesc amândouă.” Faptele Apostolilor 23:6-8

Cartea Faptele Apostolilor relatează că „Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea, numărul ucenicilor se înmulțea foarte mult în Ierusalim, și mulți dintre preoții d [majoritatea fiind saduchei – vezi Faptele Apostolilor 5:17] se supuneau credinței.” (Faptele Apostolilor 6:7).

Argumentele puternice ale lui Pavel au fost esențiale în combaterea concepției greșite a saducheilor. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru o înțelegere mai clară a lucrării ispășitoare a lui Cristos și a speranței învierii.